

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia. 22. Herodis Herodiasque crudelitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

(a) Pythagoras, & alij sanguineas in Luna literas arte magica abs se inscribi fingeant, easque ostendebant.

Elegia. 22.

Herodis Herodiadisque crudelitas.

Vos par vrget amor concordi currere franco,
 Deperit incestum Iuno scelesti Iouem.
 Et quasi non Iouis hic fat sit furor asper in hostem,
 Asperat immites coniugis ira minas.
 Hinc fitit Herodes, Herodias inde cruorem.
 Hac sceleris causam sciscit, at ille scelus.
 Par vt vterque furit, par vrget vterque periculum,
 Et par inde nefas conflat adulter Hymen.
 Inde dies vbi læta redit genialibus horis,
 Iucundi que vocant annua festa tori;
 Et redit ad cœnam funesti scena furoris,
 Digna Thyestea denuò nube premi.
 Stat detestandæ cœnæ caput agnus in auro,
 Quem laniat sæuis bellua terna modis.
 Non perdix, non pavo sapit, nec Phasidos ales,
 Ebria Peucino nec placet vna mero.
 Non nisi delicias caput illætabile varis
 Hic facit, & pascit gaudia lauta cruor.
 Heu rabies! quam non Theris omnibus eluat vndis,
 Cui tot ad illecebras mors nisi cruda sapit.
 Quis neget hic epulum condi ferale Megaris,
 Pocula queis sanguis fercula truncus homo.
 Nec fat id est sceleri. (quisnam furor iste furoris?)
 Insuper obscœnis polluit opprobrijs.
 Hic medio caput vngue procax defigit, & vncâ
 Nare sonat, rhonchos, sibilaque ille vibrat.
 Aut fodit alterno postica ciconia motu.
 Exserit hic linguam, despuit ille probrum.
 Censeres sentire feri ludibria scurræ
 Triste caput; surdas cui fremit ira minas,

S ij Luminaque

Luminaque in saevo scelus indignancia nimbo
 Ardent attonitis fulmina bina toris.
 Increpat & multo manans vox sanguine caedem;
 Caedem, quam nullis explet Aetna rogis.
 Ast ego quid dicam? tu suggere, quisquis es, hospes,
 Flebo, quod hic flebis; quodque querere, querar.
 Natalem id nasci est Eoo cadere lucem;
 Si mors sanguineis Phosphoron umbrat aquis?
 Cernis adhuc oculos media vel morte minaces?
 Fulmina torua vibrant, & sine nube tonant.

Elegia 23.

Diræ & minæ in adulteros.

Spectatum satis est, funesto vela theatro
 Volue dolor, vindex deinde reuolue furor.
 Lude Choro, lupa, triste scelus, crispisque cachinnos
 Ingemina; ferro Vox vbi iussa mori est.
 Omnis in extremam nondum sol occidit horam.
 Alter adhuc alio voluitur orbe dies.
 Tempus erit, vindex quo sceptrum recudet in enses,
 Ut patiare nocens, quæ patienda iubes.
 Murabitque in busta faces, ac vinciet olim
 Ante corona comis, facta catena pedes.
 Facta times? facienda caue: grauis incubat ultor.
 Quæ modo blanditur spes, timor asper erit!
 Iam superest tragicum quæ claudat scena furorem,
 Scena theatri crimine docta necem.
 Quis pudor hic noxæ, quæ deinde pudoris imago est?
 Denique quis vindex hæc piat ausa dolor?
 Sis memor illa, tibi iam cor defigit, & aures,
 Quæ tulit augustum per fida lica caput.
 Crudus adhuc, toruusque scelus, scelus increpat hostis,
 Posthuma cui seras ruminat ira minas.
 Ille, vides? trunco qui manat corpore sanguis,
 In tua quod manet vulnera, sulfur erit!
 Tam bene quæ saltas, aliena pericula demens,
 Ipsa tuo letho triste piabis opus.